

Publicerad 2006-11-11 10:59 av Gunilla Karlsson

Tankar jag skrev för ett år sedan. Samma tankar börjar dyka upp nu igen. Lika aktuella än

Folk säger att det börjar gå mot jul...

Här sitter jag igen

Jag kan inte sova. Ligger bara och funderar. Tänker på mina barn. Tänker på hur vi ska klara av att fira jul utan att ha vår äldste son med oss. Han har ju alltid firat jul med oss. Det är ingen tröst att tänka att han finns med oss i våra tankar och minnen. Jag vill ju ha honom här. Jag vill köpa julklappar till honom också och titta när han öppnar dem. Jag vill att han ska få äta all julmat som han tycker så mycket om. Jag vill att han ska sitta med oss och prata och skratta som han alltid har gjort. Jag vill att han ska få vara storebror till sina syskon som han alltid har varit. Jag vill att allt ska bli som vanligt igen. Nu rinner tårarna igen så att jag knappt kan se vad jag skriver. Jag är så förtvivlad. Hur ska vi klara av en jul utan honom?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunilla Karlsson med Poeter.se id #11095 innehar upphovsrätten